

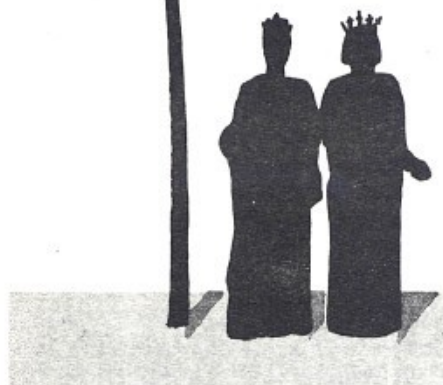
BONA PAU

N.º 382 Any XXXII

MONTUÏRI

DESEMBRE 1984

**VOLEM UN NADAL
DE JUSTÍCIA
I DE PAU PER A TOTS**

JESÚS CONTINUA NAISENT DINS LA POBRESA, DINS LA MARGINACIÓ, DINS ELS VELLs, ABANDONATS, DINS ELS OPRIMITS DEL TERCER I DEL PRIMER MÓN, SOVINT FART I INSENSIBLE.

Només podrem dir:
«Molts d'anys!» si estimam.
Que el Nadal de Jesús trobi els
nostres cors disposats!

- **JOAN MIRALLES I MONSERRAT**, Premi Sanchis Guarnier a la Unitat de la Llengua Catalana.
- **JAUME FEBRER MESTRE** és el nou President de l'Associació de Pares d'Alumnes.
- **LA FESTA DE SANTA CECÍLIA** suposà un nou estimul per l'art musical.
- **LLORENÇ AMENGUAL** presentà la dimissió d'entrenador del «Montuïri» i el substitueix En Manolo Marqués.
- **EN AQUEST NÚMERO** començam l'explicació de les Normes Subsidiàries.
- **DON TONI RAMIS i EN TOMEU «MUIX»** ens relaten aspectes relacionats amb el seu quefer quotidià.

El Convent, menjador pels majors

GRÀCIES, GERMANES DE LA CARITAT

El Patronat per a la Tercera Edat de Montuïri, format per Joan Miralles, batle; Rafel Socies, president de l'Associació; Miquel Basagaña, metge i Margalida Mesquida, d'Acció Social de la Parròquia, visitaren la casa Central de les Germanes de la Caritat juntament amb el rector Bartomeu Tauler i la practicant Margalida Bauzá. Foren molt ben acollits per Sor Pilar Bosch, responsable en funcions de la Congregació. Després d'expressar les finalitats del Patronat i d'explicar la urgent ajuda rebuda per INSERSO, les germanes entregaren la clau del convent de Montuïri al Patronat perquè es pogués instal·lar el més prest possible un menjador que atengui aquelles persones que es troben soles o amb dificultats per a una bona alimentació en companyia.

Una vegada més, doncs, l'agraïment de tot el poble de Montuïri a les Monges de la Caritat, que ens obrin el convent a fi de servir els nostres majors; per ara, amb l'horari exclusiu de 12,30 a 14,30 del migdia. Més envant, quan no hi hagi parvulari a Ca ses Monges, es podrà pensar en un contracte per a una adequada residència.

Aquest és el bell aspecte que ofereix la part posterior de Ca s'Escolà, l'únic local del que han disposat des de la seva inauguració els nostres majors per a les seves activitats. Des d'ara, l'obertura del Convent com a menjador, fa pensar que amb el temps podrem disposar de la residència tan desitjada i necessitada.

Normes subsidiàries

URBANISME

El dimarts dia 6 de novembre de 1984 es publicà en el B.O.P. l'aprovació inicial de les normes subsidiàries de Planejament de Montuïri, que vénen a modificar la delimitació de casc, aprovada dia sis de novembre de 1981, i també l'avanç de planejament de febrer de 1984.

Cal dir que a l'avanç de planejament només es feren dues suggerències; molt poques si tenim en compte la importància que tindran aquestes Normes quan estiguin aprovades definitivament, ja que seran el màxim codi que s'haurà de respectar.

Seria interessant que tothom passàs a veure el nou regulament urbanístic, el qual s'intenta treure endavant, es consultassin els plànols, es llegissin les ordenances que estaran a la sala del jutjat fins dia 14 de desembre perquè es puguin presentar al·legacions que serveixin per a fer-ho de la manera millor possible.

TERRES RÚSTIQUES

Començarem per exposar les condicions urbanístiques de les terres rústiques.

Els camins municipals tindran una amplària mínima de 6 m. i els veïnals de 4,5 m.

L'extensió mínima de les parcel·les per a poder ésser edificables serà de 30.000 m², en zones de paisatge preservat.

Totes aquelles finques que foren segre-

A fi que tothom pugui estar informat, aportar suggerències, consultar plànols o presentar arguments en temps oportú sobre les normes subsidiàries de Montuïri, BONA PAU, mitjançant la col·laboració del Regidor d'Urbanisme, Josep M.ª Munar, comença aquest mes a publicar el primer d'una sèrie d'articles explicatius i normes orientadores fins que s'esgoti el tema.

gades abans de la vigència d'aquestes normes, o sia abans del 6-11-84, es podran edificar d'acord amb el següent:

Finques segregades abans del 27-5-58, parcel·la mínima de 3.500 m². Finques segregades i transmeses a tercers en data posterior al 27-5-58 i abans de l'aprovació inicial d'aquestes Normes (6-11-84) hauran de tenir una extensió mínima de

15.000 m² en secà i 7.000 m² en regadiu, tenint en compte que si un mateix propietari té dues finques confrontants es podran considerar com una.

CONDICIONS D'EDIFICABILITAT I OCUPACIÓ

Vivendes familiars: Tindran un volum màxim de 1.200 m³, 6 m. d'altura i dues plantes; s'hauran de situar a 13 m. del camí i a 3 m. dels veïnats. Les vivendes ja existents podran ampliar un 25 % del volum ja construït, o bé arribar al topall dels 1.200 m³.

Casetes d'ormeig: S'entén l'edificació destinada a guardar les eines pròpies de l'explotació, excloent tot ús per a venda. Es permetrà l'edificació de casetes d'ormeig a qualsevol zona no urbanitzable amb la condició de què tindrà un volum màxim de 0,01 m³ per m² i una ocupació màxima de 30 m², 3 m. d'altura, estar situada a 13 m. del camí i a zero metres dels veïnats.

S'hauran d'emprar materials propis de l'ambient i sobretot les cobertes hauran d'ésser de teula.

Figuren en els plànols com a zones protegides, totes les garrigues del nostre terme municipal i com a paisatge preservat el Puig de Sant Miquel.

Josep M.ª Munar Vich
President de la Comissió d'Urbanisme

UN LLIBRE DE CORT REIAL MALLORQUÍ DEL SEGLE XIV

Per aquesta obra, Joan Miralles obté el premi Sanchis Guarner a la unitat de la llengua catalana

Un premi important, fora de les nostres fronteres, a la Ciutat de L'Alguer, fou concedit el passat 4 de novembre a Joan Miralles i Monserrat per l'obra que mesos enrera difonguérem en aquestes pàgines: «Un llibre de Cort Reial Mallorquí del segle XIV».

Es tracta del «IV Premi Sanchis Guarner» a la unitat de la llengua catalana, dotat amb dues-centes cinquanta mil pessetes, guardó que en una altra edició també es va concedir a Francesc de B. Moll.

Segons es desprèn del que va publicar la premsa, s'ha premiat aquesta obra, sobretot perquè «Joan Miralles n'ha deduït que la llengua catalana era força unificada a l'època medieval, i que els «mallorquinismes» atribuïts per alguns filòlegs a Lluïren, en realitat, formes del català antic que s'utilitzaven tant a Mallorca com a la costa catalana del nord».

Don Toni Ramis se'n torna al Perú

- Se n'anà fa 25 anys i troba Montuiri molt avançat.
- Creu que les generacions posteriors no podran aguantar aquest ritme de vida.

El passat 3 d'agost arribà a Mallorca des d'Amèrica Mossèn Antoni Ramis, el qual fou Vicari de Montuiri des del 8 de desembre de 1956 fins al 27 de febrer de 1960 en què se n'anà al Perú. Per tant, la gent d'edat recorda molt bé la seva intensa activitat que desenvolupà entre nosaltres. I fa comptes tornar-se'n-hi el proper gener.

D'aquests quasi 25 anys d'estada allà, ha dedicat molt de temps a l'ensenyament (recordem que quan vingué a Montuiri ja tenia el títol de Mestre), però sobretot a tasques pastorals. Exerceix a la Parròquia de «La Santa Cruz», a Trujillo (segona ciutat de Perú, d'un milió d'habitants, situada a 556 Km. de Lima), fundada per ell, ja l'any 1962, amb companyia d'altres capellans mallorquins.

—Com és la vostra parròquia, i en concret de quins locals disposeu?

—Us he de dir que allà pretenim formar l'home sencer. És per això que abans d'entrar-hi construïrem una gran «canxa» esportiva i que serveix per a tots els usos: Es pot emprar tant per a bàsquet, futbol, voleibol, tennis... com per a local de reunions a l'aire lliure, on hi celebrem festes particulars de noces, de batiments, primeres comunions, aniversaris... com perquè la gent, quan no cap dins l'església i mitjançant altaveus, pugui seguir i participar en les funcions litúrgiques. També hi ha jardí, sales per a reunions... o sia llocs on podem veure'n's i dialogar amb els feligresos sense necessitat d'anar al bar.

—Sabem que també és Canonge de la Catedral...

—Sí; el 13 de maig de 1975, em donaren aquest nomenament «pels serveis distingits a l'Arxidiòcesi».

—Don Bernat Martorell, què fa ara allà?

—Ara està de capellà d'un col·legi d'orfes o de pares irregulars o amb problemes, a Lima, dins la demarcació parroquial de Sant Joan Maria Vianney, que ell fundà, però ara n'és independent.

—Passem a un altre tema: Com ha trobat Montuiri?

—Materialment, molt avançat; si bé

em sembla un poc distret amb els problemes actuals. Urbanísticament i amb tots els punts de vista socials, ha progressat, encara que es veu una manca de responsabilitat i s'ha perdut esperit de sacrifici.

—Com veu la situació actual?

—Aquesta situació no pot durar sempre, ja que estam vivint una crisi. Quan venia, a Madrid, vaig sentir aquest comentari: «Actualment tenim fills rics de pares pobres; Déu vulgui que en el futur no hàgim de lamentar uns fills pobres de pares rics.»

—Què diria de la nostra generació?

—Es nota que les darreres generacions —els qui ara tenim mig segle— han pogut pujar de s'estretor de la post-guerra a una situació econòmica més o manco confortable; però tem que els fills o nés d'aquesta generació tendran més dificultats per a aguantar aquest ritme de vida. I sempre agrada més anar de poc a molt que de molt a poc.

—Com veu els grups que ara es mouen a Montuiri?

—Els grups que ara funcionen, com l'esplai, els esportius, culturals o recreatius haurien de contribuir a un progrés del poble, no obstant desitjariem una crítica constructiva enfocada, no a una discussió, sinó a un diàleg, tal com ens aconsella el Papa Pau VI.

—A Perú sabem que es va trobar amb En Bartomeu Tauler. Què pot contar d'aquell temps?

—Amb el vostre Rector visquérem allà durant vuit anys. I ara, des d'aquí, vull agrair-li la companyia com amic i sacerdot. Compartirem dies de feina tant a «La Costa» com a «La Sierra» (els Andes del Perú). Plegats duguerem a terme

Aquesta foto no és més que una mostra de la compenetració de D. Toni Ramis amb qualsevol manifestació gojosa, per terres americanes.

nombroses tasques de pastoral, culturals i recreatives amb la joventut. I tot, sense oblidar els serveis parroquials...

—(Al cap d'una estona continua dient...)

—Ens trobarem junts amb dificultats semblants, com són la incultura, aclimatació (sobretot per l'altura, temperatura, ambient), captació de la psicologia sudamericana i una manca de coordinació entre la pastoral europea i la «religiositat popular», tan arrelada en aquelles terres (tradicions, imatges, festes populars, supersticions, etc.).

—Finalment, què diria als nostres lectors?

—Crec que el dia en què els montuïrers en lloc de tancar-se exclusivament dins els seus costums, tradicions i festes, s'obrin un poc més a certes influències positives de fora, guanyaran tant en maduresa com en progrés cultural. I si voleu, també els donaria un consell: que no aïquin mai l'Església amb política.

O. ARBONA

TOMEU RIGO «MUIX», Capatàs de Brigada de Caminers

- Uns 40 montuïrers treballen a Obres Públiques.
- La feina de caminer és més delicada que dura.

Dia 28 de novembre passat hi va haver un examen d'oposicions de capatassos de «quadrilla» de caminers del MOPU, i dia 4 de desembre un examen teòric per a caminers. Quedarà, llavors, l'examen pràctic que es farà dia 11 de desembre. Amb aquest motiu, ajudant a preparar-se als candidats a capatassos i a caminers, tenim l'oportunitat de fer un intercanvi i una xerradeta amb En Tomeu Rigo «Muix», capatàs de brigada i ben conegut de tots.

—Quina diferència hi ha entre el capatàs de quadrilla i el capatàs de brigada?

—Que es capatàs de brigada pot dur es «mando» directe d'un parell de quadrilles, que cada una té una feina específica. I un capatàs de quadrilla només du es «mando» d'una secció d'aquestes.

—Com és que hi ha tants de montuïrers que fan feina a Obres Públiques, sigui a les oficines, tallers o carretera?

—Actualment som uns 40, dels quals devers 10 són oficinistes o personal laboral a tallers. Tenint en compte que hi ha 117 caminers en tot Balears, veim que més de 30 són montuïrers. Sempre hi ha hagut molta tradició de caminers i de capatassos a Montuïri. D'enrere, han destacat com a capatassos l'amo En Sebastià Mayol «Puput», l'amo En Miquel Miralles «Rua» i un altre anomenat l'amo En Tomeu Sampol «Serragot» (son pare d'En «Puret»).

—Sabem que has donat un curs de preparació per a caminers i capatassos, a fi de facilitar l'examen d'oposicions. Quants hi han participat?

—Una vintena de joves, la majoria de Montuïri i dos externs. Generalment es presenten per caminers. Per capatassos, n'hi deu haver hagut cinc o sis.

—Quantes places de capatassos hi ha per a omplir?

—En quant a capatassos, n'hi ha quatre de «quadrilla» (dues per a torn lliure i dues per a torn restringit). Això vol dir que dos ja són caminers, amb un any d'antiguitat com a mínim. I ets altres tant poden ser caminers com presentar-se per primera vegada. En quant a caminers: segues 12, i llavors podrien ser 13 o

14, si es dos que guanyin ses oposicions de capatàs són de dins es qui ja hi fan feina.

—Consideres que és una feina dura això de caminer?

—És una feina dura, segons quina... És més delicada que dura, per mor d'es tràfic... Ara, per exemple, posar aglomerat és molt dur i brut, i en general respire aire de «tubos d'escape».

—Creus que està ben retribuïda?

—Actualment, més o manco està ben retribuïda. De temps enrere estava mal pagada, sobretot de fa cinc anys cap enrere. No ets d'es qui guanyen molt, però tampoc no ets d'es qui guanyen poc.

—Coneixes els plans que té el Ministeri, de cara a les reformes de les carreteres, a Mallorca?

—Aquest capítol està ja en mans de sa Conselleria d'Ordenació d'es Territori, a partir de dia primer de setembre passat. Es Consell Insular va rebre ses carreteres de mans de s'antiga Diputació. I ara, darrerament, ses carreteres de s'Estat han passat a sa Comunitat Autònoma. Es plans que conec són aquests: Per a 1984-85, aglomerar es màxim de carreteres de Mallorca i fer-les netes, en un terme de tres o quatre anys. De moment, només eixamplar lo més necessari i imprescindible, que es «firmes» siguin bons, i fer-les netes, perquè no rasquin per ses voreres.

—Vos ne «cuidau» de totes les carreteres, noves i velles?

—Moltes, quan les fan noves, les treuen a subhasta. Noltros, lo que feim és per gestió directa. Però també feim carreteres i eixamplades, com per exemple, sa de Cas Concos Santanyi. Fins ara, ses zones turístiques havien tengut preferència, i havien quedat ses de secà o d'es Pla de Mallorca, que estan realment malament.

—Aquesta entrada de Sineu a Inca, per què la deixen, quan és una carretera molt concorreguda i que hauria d'unir Manacor amb Inca, així com també sa connexió amb la majoria de pobles d'es Pla...? Tenim experiència dels embotellaments que fan vergonya...

—Sa carretera vella, actual, haurà de quedar només com a carretera de servici, tal com està. Perquè se n'ha de fer una de nova, que ha d'enllaçar Manacor-Inca, passant per Petra i Sineu, per ses foranes d'es pobles, com una espècie de vies de cintura. Ses dificultats són ara a Petra, on pareix que no s'aclaren... Crec que tot d'una que s'Ajuntament de Petra ho tengui solucionat, s'hi posaran. Es problema més difícil és que hauran d'expropiar finques i per allà hi ha molt bones terres.

—I ara, passem a parlar de tu mateix, com a caminer i capatàs: quin temps fa que hi fas feina?

—Es mes d'agost, va fer 11 anys... Vaig començar de caminer i hi vaig treballar dos anys. Llavors, vaig fer un examen d'oposicions i vaig treure sa plaça de capatàs de quadrilla per torn restringit, i d'es cap de set anys i mig, vaig aprovar es curs de capatàs de brigada també per torn restringit... I aquí som ara.

—Quins escalafons hi ha a Obres Públiques?

—Començant per sa base, primer hi ha es caminers de nou ingrés, que tenen sa categoria n.º 2. Segon: es caminers normals, amb sa categoria n.º 3. Tercer: capatassos de quadrilla, amb categoria n.º 6. Quart: capatassos de brigada, categoria n.º 8. Quint: es zelador, que és es cap de totes ses brigades d'una secció, sabent que hi ha tres seccions: 1) sa de conservació, 2) sa d'explotació, 3) sa de jardineria i projectes.

—I els tècnics?

—Per damunt, ja hi ha ets enginyers tècnics, que són funcionaris de s'Estat. Llavors, tenim es Cap d'Informació i Pla-

LA FIRA

El programa de la fira d'enguany —passada al primer diumenge de desembre, suposa la quinta després del seu renaixement, l'any 1980— ha inclòs com a més significativa novetat la celebració del campionat d'Espanya de Ca Eivissenc.

Tampoc hi ha mancat, com de costum, l'exposició de plantes de jardineria, canaris, faisans i la tradicional fira de la perdiu; mostra d'artesanía, maquinària, ovelles de corral montuïrers, colomes missatgeres, tallers de ceràmica, exposició de siurells. I tot això sense oblidar les conferències, esports, vetlades artístiques i culturals i un curs de cinematografia i «vídeo» com manifestacions celebrades a l'entorn de la fira i que li han donat un especial relleu.

EL MENJADOR DE LA 3.ª EDAT

Molt bé han anat les gestions cap a muntar el menjador per a la tercera edat. Nombrosa gent va assistir a l'Assemblea celebrada a l'Ajuntament omplint el saló d'actes on s'explicà el procés seguit, les ajudes d'Insero i el funcionament.

Idò bé, el menjador és ja una realitat. Es va inaugurar el dia 2 de desembre, dia de Sa Fira i a partir d'aquest mateix desembre, funcionarà a les totes. La cuinera és Na Maria Mesquida Miralles.

nificació de cartereres, que actualment és D. Miquel Àngel Llauger, i finalment es Conseller d'Ordenació d'es Territori, actualment D. Jeroni Sáiz. D'aquesta Conselleria també depenen o hauran de dependre Obres de Port, Obres Hidràuliques i Vivenda.

—I a la «Jefatura» de Cartereres?

—A sa «Jefatura» de cartereres, hi ha un enginyer en cap (jefe), un enginyer en cap de conservació i explotació i un enginyer en cap de projectes, i llavors, a ses seves ordes, enginyers, ajudants, personal de tallers i tota la resta.

Gràcies, Tomeu, per aquesta bona i ben cabal informació. Esperam que es qui es presenten a oposicions hagin fet bon paper, tenint en compte que, així com se'n presenten una vintena de Montuïri, n'hi deu haver més de dos-cents de tota Mallorca, i només hi ha dotze places. Sa feina, un tresor cada vegada més cobdiciat i més difícil d'aconseguir.

Roca d'es Torrent

Hem de destacar el gest altruista i digne de tota lloança de les Germanes de la Caritat que han cedit el local per a dur a terme el servei de menjador.

SETMANA DE LA MÚSICA

Bona idea i excel·lents conjunts en la «Setmana de Música» amb motiu de la festa de Santa Cecília. Creim que aquesta és una de les millors maneres de potenciar la música i de facilitar al poble l'oportunitat de sentir dins Montuïri mateix, diferents manifestacions d'aquesta expressió artística.

NOVA DIRECTIVA DE L'APPAA

El dijous 22 de novembre es varen celebrar eleccions per a suplir els membres que acabaven. Va costar molt que els socis s'animassin i que hi hagués set persones per a ocupar les places vacants. A un moment, la situació feia plorera.

A la fi, es presentaren Maria Amengual, Isabel Nicolau, Guillem Lluïll, Francisca Pocoví, Jaume Febrer, Margalida Sbert, Maria Mayol i Catalina Manera. Com que sobrava una persona, es va proposar —i la gent hi va estar d'acord per sortir-ne aviat— que no es votàs i que els vuit voluntaris fossin tots directius.

El dilluns 26 de novembre la nova directiva va tenir la primera reunió i elegiren Jaume Febrer com a nou president.

Es va despedir En Miquel Roig qui al llarg de dos anys ha estat el president fent una explicació de la seva forma d'actuar i les relacions amb el professorat. Els assistents li agraïren la tasca desenvolupada.

Aprofitant l'avinentsa de les elec-

cions, el metge Miquel Basagaña va donar una xerrada força interessant sobre «Sanitat Escolar». Va oferir unes aportacions prou útils per a ajudar als nostres fills. Convendria continuar i estendre's en altres ocasions amb aquesta temàtica.

SIURELLS PRECIOSOS DEL CLUB D'ESPLAI

El Club d'Esplai va exposar i vendre, amb motiu de la Fira, una col·lecció de fantàstics siurells, elaborats pels al·lots, i cuits al forn de N'Annie Sorjensen. Amb els típics colors blanc amb retxes vermelles i verdes constitueixen una antiga tradició de les nostres terres.

MONTUÏRI, A LA REVISTA «PALAU REIAL, 1», EDITADA PEL CONSELL

Amb el títol «Es Pla i els seus homes», Llorenç Capellà dedica unes notes a cada un dels nostres pobles amb pinzellades d'història, de vida i de caràcter. De Montuïri, en treu la referència a la «potada del dimoni» i a la trista feta del Puig Moltó. També En Climent Picornell sota el títol «El Pla de Mallorca, una recessió prolongada», estudia la nostra comarca, el paisatge del Pla, les característiques humanes, la recessió demogràfica, la vocació agrària, i la vitalitat social que, malgrat tot, s'hi reflecteix amb un manteniment feel de tradicions, de mercats, fires i festes.

Es tracta del primer número d'una ambiciosa publicació, editada amb tota pulcritud pel Consell Insular de Mallorca, i on hi figuren endemés articles de Lingüística, Sociologia, Literatura, Art i Informacions, a nivell de la nostra Illa.

Noticiari local

STA. CECÍLIA, UNA CELEBRACIÓ DIGNA I PER A TOTS

L'ofici solemne cantat, el diumenge 25 de novembre, amb una missa de Perossi, amb partitures del P. Antoni Martorell que acompanyava a l'orgue, tota una manifestació de la música religiosa bellament interpretada per la Coral Parroquial, sota la direcció de Baltasar Fiol.

El concert de la Banda de música, dirigida per Pere Miralles, ja va éssent també una tradició agradable i seguida amb gust per tots, i anunciada amb detall al número passat de la BONA PAU. Passàvem llavors tots junts a la casa de la Vila, amb una presència ben remarcable per part del Patronat, Coral i Banda, així com de molts de montuïrers que se sumaven a la recepció festiva, brufant la patrona dels músics.

Festes així donen vida, estimulen els valors de l'esperit i fomenten el sentit del poble. Mentre la música surti dels nostres llavis i dels nostres instruments, farem possible l'harmonia dels cors i de totes les institucions montuïreres.

Aquí és precís recordar i agrair l'esforç i la constància de tots els instrumentistes, cantadors, mestres de música, aprenents, organistes; en aquest cas, és digne de menció En Josep Sampol, qui d'una manera tan constant i feel dona suport melodiós als cànctics de les celebracions de fe i de pregària.

ASSOCIACIÓ DE LA 3.ª EDAT ACTIVITATS

El 13 de novembre una representació de Montuïri, de la 3.ª Edat, assistí a Felanitx a un acte dins de la «Setmana d'Homenatge als Majors».

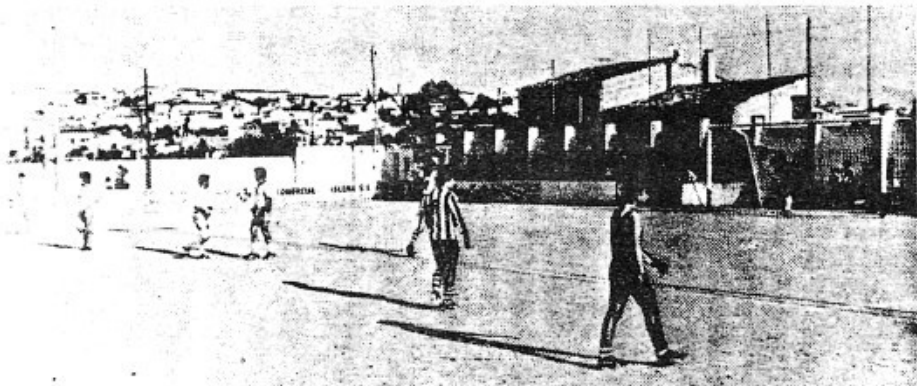
Dia 17 de novembre un altre grup de la 3.ª Edat tornà a Felanitx per a participar a un dia de matances, dins de la mateixa setmana.

El 16 i 20 de novembre donà a Montuïri unes xerrades de dietètica per a la 3.ª Edat Na Margalida Borràs, de la Federació d'Associacions de la 3.ª Edat, les quals foren molt interessants i profitoses.

L'u de desembre un grup de 60 persones de 3.ª Edat assistí a la sarsuela en el Teatre Principal de Palma, convidats pel Consell Insular, transport inclòs.

Hi ha altres actes programats per a les properes festes de Nadal, cap d'any i reis, dels quals ja en donarem compte al proper número.

Gabriel GOMILA i JAUME

FUTBOL

PRIMERA PREFERENT

Resultats de l'equip de I Preferent corresponents a novembre:

Montuïri, 4 - Ses Salines, 1
Cade Peguera, 3 - Montuïri, 2
Montuïri, 2 - R. La Victòria, 2
Esporles, 3 - Montuïri, 1

CANVI D'ENTRENADOR

El diumenge 18 de novembre Llorenç Amengual va presentar la dimissió com a entrenador del C. D. Montuïri de I Preferent. El substituirà En Manolo Marqués.

Creim que cal reconèixer com es mereix la gran i positiva tasca d'En Llorenç com a «míster» local. A ell s'han d'atribuir la major part dels èxits dels darrers anys del primer equip. Recordem les excel·lents campanyes, el bon

joc que hem pogut presenciar, el renaiement del futbol, i —principalment— l'ascens a I Preferent i la disputa de la Lligueta per a pujar a III divisió (un

somni que fou realitat). Per damunt tot això hi ha un aspecte que s'ha de destacar més encara: la seva professionalitat i elevat interès pel futbol montuïrer.

Els al·lots del Club d'Esplai amb els monitors fent sturells per a la fira.

A S'HA DIT QUE...

...aquests cotxes de xoc d'enguany se n'hauran duit una bona tallada i tudent bones hores que ets al·lots haguessin pogut aprofitar millor...; els nins s'ho han passat «bomba», però no han mancat maldecaps pe s pares i hi ha hagut cotxets per dinar, per sopar i per no dormir. I ara, mentres uns diuen que s'Ajuntament els hauria de fixar un temps més curt, altres manifesten que són els pares els qui haurien de saber dominar millor els seus fills.

... l'Ajuntament hauria de fer una passada pels carrers perquè hi ha tapadores de les boques del clavegueram en deficient estat. A un carrer, en manca una i això representa un perill.

... va ser una llàstima que l'església no s'omplís de gent amb els extraordinaris concerts de la Setmana de la Música. On eren els joves?, per què tanta gent «passam» d'aquestes activitats culturals que l'esperit de l'home necessita?, per què no volem o no sabem conrar aquests aspectes culturals cada un de noltros?

... molta preocupació per als fills es va demostrar a l'assemblea de pares a l'hora que sortissin candidats per a ocupar els càrrecs vacants. No va ser necessari pregar ningú; ja que, en mig segon, la pissarra va estar plena de persones que volien treballar per l'educació dels al·lots... Ah que sí, que és millor estar darrera la roca, xerrar en contra del que es fa i quedar dins ca seva i que els altres mos treguin les «castanyes del foc»?

... sobre sí o no els Cossiers havien d'anar a ballar a S'Avall produí una ampla crisi que a la fi es resolgué en què els Cossiers de Montuiri no sortien del poble i, per tant, no ballarien a S'Avall. En el seu lloc hi van els d'Algaida.

... en aquesta secció s'havia de ressenyar una anècdota de les moltes que passen sense adonar-nos: S'havia de jugar un partit oficial de futbol-sala en «Es Dau»; la pista estava bruta per les obres i mancava la connexió elèctrica. Idò bé, el regidor d'esports va agranar la pista dues hores abans i el mateix batle va fer els «empalmes» perquè es pogués disputar el partit de competició. Ah!, per als ben pensats: Això que es reflexe no és fer política. Aquí es diu lo bo i lo dolent: donem «al César lo que es del César...»

... a la festa de Sta. Cecília, a l'església, es llüiren tant la Coral Parroquial com la Banda de Música; però sentirem dos em-

La Banda de Música en el moment que donava el concert dins de l'església amb motiu de la festa de Sta. Cecília.

DEMOGRAFIA

MATRIMONI CIVIL

Dia 3 de novembre: Pere Palou Sampol amb Coloma Garau Vaquer.

DEFUNCIO

Dia 21 de novembre: Josep Pocoví Gomila, fadrí de 51 anys, «Pinet».

Calmants, antibiòtics i reconstituents. Malalts que esperen miraculoses receptes... Mentre, no es cerquen les causes de les malalties. Ens manca una vida joiosa, no sentim benestar. Sobra contaminació i angoixa. Falten cases àmplies i assolellades, jardins i aire pur, alegria de viure.

PLUVIÒMETRE

Pluja caiguda a Montuiri durant el mes de novembre per metre quadrat:

Dia 5	11,50 lts.
Dia 10	9,20 lts.
Dia 11	21,90 lts.
Dia 13	5,50 lts.
Dia 14	5,20 lts.
Dia 17	6,00 lts.
Dia 18	1,90 lts.
Total	61,20 lts.

perons: Primer: hauria complagut la participació de la Coral abans o després de la banda amb alguna partitura des de l'altar major. Segon: la Banda hagués pogut vestir-se d'uniforme, la seva patrona ben bé ho requeria.

Ja veu des carrer

25 anys enrera

8 Desembre 1959

Avui s'ha beneïda la nova imatge de Santa Cecília que la Banda de Música de Montuiri regala a la Parròquia. En foren padrins, el nin Mario Jiménez, fill del Delegat Provincial de Sindicats i la nina Maria Oliver Mas, filla del batle. Es feu molta festa: acudiren autoritats provincials i locals; una coral amb instruments de corda, vinguda de Ciutat, cantà a l'ofici. En el refresc s'imposaren medalles als nous jubilats: Gomila, Socias, Miralles i Sampol.

Notícies d'Església

ACCIÓ SOCIAL, A ST. JOAN: EL TEMA DE LES COOPERATIVES

Dissabte passat, 1 de desembre, els grups d'Acció Social, animats per la delegació diocesana, es reuniren a Consolació De St. Joan per a seguir el treball en el mapa de necessitats socials, i per a informar del que suposa una cooperativa: com començar, dificultats, avantatges.

Els cristians hem de cercar camins pràctics per fer arribar l'amor i el servei que ens va mostrar Jesús.

LES DARRERES COL·LECTES EXTRAORDINÀRIES

Dins els mes d'octubre, i amb motiu del *Domund*, tinguérem la presència i les agradables visites de D. Toni Ramis, tan conegut i estimat pels montuïrers que el tractaren. A la col·lecta per a les missions en el Tercer Món, recollírem 45.300 Pts.

Dia 18 de novembre, introduïem la «*Diada de l'Església Diocesana*», per a fer prendre consciència de què tots els cristians estam units, a través de les parròquies, en una sola i gran família: la diòcesi presidida pel Bisbe. La col·lecta per a ajudar a l'autofinançació de la nostra comunitat (construcció de temples, obres socials, catequesi, etc.) va recollir a Montuiri 19.500 Pts.

TROBADA COMARCAL CRISTIANA A ST. HONORAT

El nostre arxiprestat o sector pastoral de Petra vos convida a tots els qui participau en activitats i en tasques d'església a la «*Trobada eclesial*» per a preparar l'Advent i Nadal. Serà a St. Honorat, el diumenge 9 de desembre, de les 3'30 fins a les 7 del vespre.

REUNIONS PER ALS PARES DE PRIMERA COMUNIÓ

El dimarts, 27 de novembre, ja començarem les reunions per als pares dels allots que pensen que combreguin el curs 1984-85. Aquests moments de catequesi familiar són de primera importància. Seria una pompa inútil voler fer festa, sovint elegant i cara, quan de fet les nostres famílies no entenen ni viuen el sentit de comunitat de fe.

EL CRISTIÀ DE SENY

L'home

Entre nosaltres, quan volem retratar una persona bona i prudent, decidida i activa a la vegada, la descrivim com un home de seny, com una dona de seny. Arribar a tenir seny suposa una dura i llarga tasca de maduració; no és, per tant una consecució ràpida i fàcil. Requereix voluntat, esforç, autodomini...

Deim que una persona té seny quan sap distingir el moment oportú de callar i el moment apropiat per a parlar. Quan sap fer cas de tots els valors i de totes les persones, sense afalagar i sobretot sense «empalagar».

Qui té seny estima la veritat, viu la justícia, actua amb honradesa, però no tira pel cap de ningú cap classe d'exigència intolerant.

Sap estar atent al que passa, i s'esforça en descobrir el per què, les causes i les raons dels fets, que molt sovint solen quedar amagats i desconeguts. No s'empassa lleugerament tot el que li diuen o allò que la societat li ofereix. Sap triar, distingir, escollir.

L'home de seny no es deixa confondre ni enlluernar per les «bones imatges», per les «bones paraules»; espera sempre i dóna prioritat als fets sincers. Llegeix més endins que la generalitat de la gent: té, per veure-hi clar, els grans ulls del cor.

A l'hora de prendre una decisió, se la pensa, pren temps, reflexiona i consulta; però, una vegada decidit, tira endavant malgrat les contradiccions, malintesos i dificultats.

El qui és de seny està obert, lleva barreres, cerca la comunicació i facilita la confiança; és acollidor, perquè confia en els altres, a pesar d'haver-se escalivat sovint.

Sap que no sempre té la raó i, per tant, cerca el consell dels prudents, dels qui són de bon cor. Sap reconèixer quan s'ha errat, perquè assumeix els propis defectes i intenta de corregir-los.

Espera que les coses i les persones madurin. No exigeix fruits immediats. No pretén fer canviar amb brusquedats. No frissa. Dóna temps al temps.

Una persona de seny no es deixa enganyar per les aparences de la «simpatia» o de l'«antipatia». Valora els altres pels fruits, per les obres, per la seva trajectòria neta i honesta.

No es creu fàcilment les xerradureries que remarquen defectes, que escampen calúmnies o trafiquen per enveges i fan córrer mals dels qui pretenen desprestigiar.

No envia a dir les coses; parla directament, amb claredat i senzillesa. No doctoreja, però tampoc no s'ajeu per a besar els peus de ningú.

BARTOMEU TAULER

Primer ens hem de formar els adults per mentalitzar els infants. I en aquest aspecte, tenim molt de camí per córrer. Els pares que no participin ni avisin, entendrem que no tenen cap interès per a la verdadera Comunió del seu fill o filla.

De moment, seguirem setmanalment, a les 9 del vespre, a la Rectoria.

PREPAREM NADAL TAMBÉ L'AJUDA ALS GERMANS NECESSITATS

És necessari tornar a posar en marxa el programa ATUR-VIVENDA, demanant l'a-

juda generosa dels montuïrers. Sempre serà ver que, per cansats que estiguem, hi ha famílies que ho passen molt malament, i necessiten d'allò que nosaltres tudam moltes vegades. Hem de reconèixer que no tenim per norma l'austeritat i que, en un temps de crisi, gastam molt en el nostre poble. Per què no dedicar més pressupost per a aquells que perden la feina, la casa i tot? No siguem insensibles! Preparem la col·lecta de Càritas de Nadal, les ajudes en menjar a través de les franciscanes de Sta. Creu, les subscripcions a la campanya Atur-Vivenda (mil per mil), encara que ho hàgim de subscriure entre uns quants del conjunt.